

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 118**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Det är riktigt lustigt att det en gång är du som blir
 und och ser saker värre än de äro. För resten är du
 så sot, då du blir resande. Det har jag alltid tyckt, det
 förstår alldeles mina samvetskval. Nej, jag är alldeles, all-
 deles oskyldig till att tro att du ännu ser till Bryssel
 eller ämnar använda mig som förkläde. Mitt resonemang var
 så här. Efter en fin människa som du, tycker om bakem så är det
 därför att den likrare yngre Karlens höga visa så högt att
 du ser förbi allt annat, och så kom jag att tänka, om någon, jag
 eller hvem som helst annan vågade säga till dig, att du bör resa till
 Bryssel och bevisa dig att det vore det bästa och rättaste du kunde
 göra, jag menar nog, att det kunde vara många, som vore ärligt överty-
 gade om detta, så skulle du nu tycka om det. Kanake inte ditt förstånd,
 men dina ~~Ränsor~~ skulle tycka om det. Det är ju bara som kvar och en
 skulle känna - Men så skulle du hata den människans sedan, om
 den skedd något, som skadade din ställning. - Jag tror ej nu, att du
 skulle göra något orätt, men jag menar, att hustrun kunde göra skan-
 dal. Nej jag gjorde bara ett tankeexperiment utan någon
 tillämpning. En sådant farlig vindflöjel är jag väl ej heller. Jag
 skref ju i förra brevet, att jag var glad att du kom ut och bad
 dig bara tänka på att om du skulle längta värre i hans närhet än här,
 så borde du akta dig för helans akull. Det var ju ej att tro att
 du ville fara till Bryssel. - Och nå mitt lilla sötaste barn, för du
 till Bryssel någon gång, så vill jag vara med. Du får ej resa
 ensam, jag är rädd för den där hustrun, som tar bref, hon vill
 försvara sig. Jag vill ej dela något ansvar med dig, men då du
 en gång vet att du måste dit, så skall du ej fara ensam, vill du
 ej lofa mig det! - Detta var väl det farligaste jag skref, var
 det inte? Att du alltid arbetat åt honom, vet jag ju, det är
 det jag alltid tyckt om, det som jag hoppades på för dig, då förhållandet
 tog upp sig i julen, det var det, att det bara blef drömmar och längtan,
 som pirade mig. Jag försäkrar dig, att jag all ej menade något
 styggt, då jag skref det där. Det är ju ej så lätt att känna den, som
 har 50 människor i sig, och det kan nog finnas de, som känna

Jag tycker så mycket om dig för tiden, så jag tror ej du stannar hemma längre på mig med att jag något föroljeringar, men jag skrifer illa, du jag himlas och har brått så jag förstår nog att du kanske bli and. Det är annars ibland säger att ingen i landet har nå något för att skriva svenska - Jag är allt bedröfligare att du stannat där -

dig bättre, men nog vet du att bra få tänka högre om dig än jag. Ja på postiljonerna har jag ärligt arbetat från 11 till 2. en förnidsdag. Det kommer sig därför, att du ej sätter marginaler - då blefve arbetet mycket lätt. Jag älskar den högt, så jag ville gå ordentligt till vägs. Glödd jag gjord både i början och slut är ej fullfördigt, men jag ber så varken för att slutet skall få gå i den riktningen. Ett par rader till behöfvade bara. - Du skall ej gråla på Vineta, om du visste hvad du blir vacker, då du hör den. Du lyser af själ och intresse. Jag har ju också sagt, att engelsmanen gör något för hans natur främmande, då han talar - Men att tala men förtroligt med främmande än med sinna syna, det är allmän mänskligt, gäller för alla nationer. Du kunde mycket bra beskrifva ^{en} politik, därför ej en fransyska - Men det bry vi oss ej om nu mer. Det är en psykologisk iakttagelse af stor vikt att göra härvidlag. Döbeln vid Jutas har öfvergifvit mig, alltsedan jag hade inflyngan före påsk, du minns att han eljest följde med min handverk. Nu är det han hoars namn jag knappt vågar nämna - Klär mest jag skrifer om hvarre vet du hur det står till och så väpnar du dig med kalamod. Skref jag något färdigt i det sammankommet? Jag skref visst att herrarna ej tyckte om henne så särdeles, men för andömmen om hennes person komma väl anjäligen söra jag. För resten ber jag dig om ursäkt för hela brefvet jag tänkte ej på, förrän det var afskickadt, att det var tråkigt och vetsamt. Du ser, att jag ännu mitt storkolmskrifveri redan i går. Det andra kunde jag ej ännu, ty något dylikt fall mig ej in ^{att jag skrifer} att din plan hade något med mig att göra, förstod jag strax, så se, vi tala om det i Helsingborg på lördag. Vill du göra mig en stor tjänst? Du får ett rek. från mig en gång i nästa vecka, men blif ej då öfverraskad, utan lägg in ^{pengarna} det i en och skrif utanskrift. Fröken Anna Com Raudskrona. Jag vill ge henne en anonym skänk. Det går ej på annat sätt. Vidare så det kommer. Detta bara så att du ej skall bli för glad öfver ~~att jag skrifer~~ att få notis om rekommenderat bref - Om du kunde tänka dig en sådan bedröflighet i pjesväg som jag såg på "det fri teater." Det var en riktigt intressant ting, men så mörkande tråkigt dialag, att allt föll. Det var knappast att utvärda in Jag tänkte på minn hela tiden, om den var lika tråkigt. Annars vara de ej mycket lika -